

[Landbrugsministeren.]

Lovforslaget blev gennemført, hvad han haabede — han gav Tilsagn om sin Medvirken —, at administrere Bestemmelserne saa lempeligt som muligt af Hensyn til det Erhvervsliv, som Bestemmelserne kom til at gaa ud over. Denne Henstilling skal jeg nok imødekomme, idet det ogsaa er min Opfattelse, at de Indskrænkninger, som her foretages, ikke er behagelige, men de er en Nødvendighed, ikke mindst for Landbruget.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen) udtalte Betæneligheder ved Lovforslagets § 1, der giver Landbrugsministeren en Bemyndigelse paa det Omraade, her er Tale om. Naar det ærede Medlem nærede Betæneligheder, var det ikke mindst, fordi der ikke fra min Side var fremsat Forslag til Afhjælpning af Landbrugs-krisen. Det forekommer mig overflødig paa nærværende Tidspunkt at drøfte, hvad jeg for mit Vedkommende har fremsat af Forslag til Afhjælpning af Landbrugs-krisen; det er ikke saa længe siden, vi har haft Valg, baade Landstingsvalg og Folketingsvalg, hvor Vælgerne selv har dømt de forskellige Partier imellem og ogsaa har dømt om den nuværende Landbrugsministers Virksomhed.

Det ærede Medlem ytrede ogsaa Betænelighed ved, at Landbrugsraadet fik Indstillingsret til Ministeriet, og fandt det mere rimeligt, om denne Indstillingsret overgik til L. S. Vi har imidlertid her i Danmark igennem Aarene haft forskellige Landbrugsorganisationer, som har løst deres Opgave paa en saadan Maade, at man ikke nu kan kaste disse Organisationer bort og sige, at nye Organisationer bør træde i Stedet. Jeg vil meget fraraade, at man i dette Tilfælde gaar udenom Landbrugsraadet, som efter min Opfattelse netop er det rette til Behandling af de Spørgsmaal, her er Tale om.

Jeg vil tilføje overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen), som ønskede, at Handelen ogsaa skulde tages med paa Raad, naar der var Tale om at gøre Indstilling angaaende disse Forhold, at selvfølgelig har jeg ikke det mindste imod, at Handelen kommer til Ministeren eller til Landbrugsraadet og forebringer, hvad den kan ønske i saa Henseende, men jeg tror, det er farligt for os at komme ind paa, at alt for mange Institutioner skal have Ret til at gøre Indstilling, for det kan let komme til at betyde, at hele Sagen umuliggøres eller vanskeliggøres i et saadant Omfang, at man ikke faar noget ud af den. Det kan ikke nytte noget, at vi vedtager Bestemmelser, som er

umulige at gennemføre i Administrationen. Selvfølgelig vil jeg meget gerne personligt modtage Raad og Vejledning af Handelen, som jeg erkender har stor Interesse i Sagen, og jeg skal ogsaa love her, at jeg vil tage de Hensyn til den, som jeg finder rigtige og rimelige.

Hendriksen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for den Imødekommenhed, han i hvert Fald delvis viste overfor mine Ønsker, men jeg vil gerne sige, at Handelen ønsker ikke at fremsætte sine Anmodninger via Landbrugsraadet, Handelen ønsker at gaa direkte til den højtærede Minister. Det kan Handelen naturligvis altid gøre, men Handelen har dog en ganske anderledes Ret til at gøre dette, naar det staar i selve Loven; naar det ikke staar i selve Loven, kan Handelen henvende sig til Ministeren, men naar det staar i Loven, er det en Ret, man har. Men nu ligger Sagen jo saaledes, at Lovforslaget formentlig bliver henvist til Behandling i et Udvalg, og dér kan vi vel ogsaa diskutere dette Spørgsmaal.

Johs. Clausen: Det er blot en Misforstaaelse, jeg gerne vil rette overfor det radikale Partis ærede Ordfører (Rasmus Rasmussen). Jeg har ikke modsat mig dette Lovforslags Gennemførelse, jeg udtalte blot min Betænelighed ved det. Derimod tror jeg nok, der kan være en vis Afstand mellem det ærede Medlems Standpunkt og mig med Hensyn til hans Udtalelse om Samfundets ordnende Magt. Denne Udtalelse, synes jeg, gav Udtryk for et Standpunkt, som jeg ikke kan anerkende. I dette Tilfælde er imidlertid Samfundets ordnende Magt, i hvert Fald for en Del, lagt over til Landbrugsraadet, som gør Indstilling til Ministeren om de forskellige Spørgsmaal, og paa det Omraade er jeg enig med Lovforslaget.

Rasmus Rasmussen: Naar jeg henviste til Samfundets ordnende Magt, var det ud fra den Tanke, at man Gang paa Gang havde hørt, at det private Initiativ skulde have Lov til klare Begreberne for Erhvervslivet i Danmark, men nu har den Situation, vi er kommet ind i, klart og tydeligt vist, at vi maa have de samfundsmæssige Synspunkter frem, idet det nu er Lovgivningsmagten, der raader over, hvordan Udførselen af Landbrugsprodukter skal foregaa.

Overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) vil jeg gerne